

УДК 37.035:355.01:172.15 (-053.6:-057.36):355/359 (477)

Олексій Шило,
Ігор Майборода,
м. Київ

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ ТА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ЗАСОБАМИ ВІЙСЬКОВОГО ХОРТИНГУ

Постановка проблеми. Сучасне військово-патріотичне виховання передбачає вивчення юнаками та військовослужбовцями Збройних Сил України військового хортингу. Він сприяє системному навчанню, в яке входить вивчення військових і бойових традицій, знання бойової техніки та зброї, вдосконалення фізичних, морально-психологічних якостей учнів (із 14 років), а військовослужбовцям – це ще й „відшліфування“ прийомів рукопашної сутички. У систему навчання входить вивчення військових і бойових традицій, знання бойової техніки та зброї, вдосконалення фізичних, морально-психологічних якостей молоді. Ця система передбачає зразкове виконання показаних військових прийомів для того, щоб бути надійним і вмілим захисником Батьківщини.

Основна відмінність військового хортингу від інших різновидів військово-прикладного характеру в тому, що це командний вид спорту, в якому особисті результати не враховуються. Проведення змагань та їх підсумки проводяться виключно серед команд (військових відділень по 10 осіб).

Мета військового хортингу – створення досконалої системи підготовки майбутніх фахівців, інструкторів, експертів, які пройдуть перепідготовку по системі військового хортингу з числа спортсменів, розрядників, кандидатів у майстри спорту, майстрів спорту, а саме (національного виду спорту України – хортинг, горьового спорту, кульової стрільби, орієнтування та інших видів багатоборств).

Під час проходження перепідготовки в системі навчання з військового хортингу та вдосконалення своїх здібностей у цьому напрямку, кандидат отримує посвідчення, а при систематичному проходженні семінарів на протязі трьох років – отримує посвідчення „Експерт із військового хортингу“. Особи, які пройшли навчання, підготовку та перепідготовку з військового хортингу отримують характеристику та рекомендований лист для служби у Збройних Силах України, МВС, спецпідрозділах й інших силових і не силових структурах, навчальних закладах, для викладання предмету „Допризовна підготовка“, згідно відповідної освіти за фахом.

Завдання фізичної підготовки засобами військового хортингу, який засновано в Україні полягають у тому, щоб повсякденно розвивати й удосконалювати фізичні та вольові якості юнаків, допризовників і солдат, серед яких особливе значення має фізична витривалість. Кожному солдатові необхідно досконало оволодіти прийомами рукопашної сутички, подолання штучних і природних перешкод, пересування та дій у лісі, місті тощо. Для того, щоб успішно володіти зброєю та бойовою технікою, повністю використати їхню потужність, недостатньо мати відмінні теоретичні знання, потрібно володіти високорозвиненими психофізичними якостями, що досягається систематичним тренуванням [1].

Мета статті – ознайомлення з розділом „Військовий хортинг“, як ефективної підготовки й самопідготовки майбутніх і діючих військовослужбовців Збройних Сил України.

Виклад основного матеріалу. Історія виникнення військового хортингу в Україні та в світі.

Озброєння сучасних армій численною та потужною технікою, швидкість і рішучий характер бойових дій, багатоденні битви, що відбуваються вдень і вночі в різних умовах місцевості й погоди, – все це вимагає від військовослужбовців високої фізичної та морально-психологічної підготовленості. Відтак, у мирний час необхідно на основі досвіду ветеранів війни, особливо ветеранів десантних військ і військ спеціального призначення, так організувати фізичну підготовку та загартування юнаків, допризовної молоді й діючих солдатів, щоб вони стали вправними воїнами, здатними долати будь-які труднощі похідно-бойового життя.

Найважливіша вимога до наступаючої піхоти – стрімкість і швидкість, безвідривне просування слідом за вогневим валом на всю тактичну глибину головної оборонної смуги. Темп кидка з рубежу атаки повинен бути таким, щоб увірватися на передній край оборони противника раніше, ніж його жива сила вийде з укриттів, і підготуватися до бою після артилерійського вогню. Затримка атакуючих ланцюгів для очищення першої траншеї, укриттів і довготривалих споруд може мати серйозні наслідки. Це справа других ешелонів і резерву. Вогневі точки та групи противника, що заважають подальшому просуванню, знищуються попутно.

Отже, успіх наступальних дій значною мірою залежить від фізичної підготовки простого солдата. Бойовий досвід свідчить, що сильні та витривалі бійці, натреновані швидко пересуватися, долаючи природні та штучні перешкоди, навчені прийомів ближньої рукопашної сутички, несуть менше втрат і в короткий термін домагаються розгрому ворога.

Ефективної методики підготовки бійців до таких дій в українській армії ще немає. Водночас зміст і методи фізичної підготовки та тренування сучасного солдата дещо відрізняються від звичайних планових занять із фізичної підготовки. Вони спрямовані на те, щоб воїни набули бойових якостей та навички, необхідних для штурму, і не враховують всієї широти та різнобіччя ведення сучасних бойових операцій. Отже, на підставі вище перелічених основних мотивів виникла потреба заснування в Україні військового хортингу як системи підготовки юнака з молодшого шкільного віку та до рівня солдата-контрактника професійної армії.

Зокрема, 3 серпня 2015 року установчими зборами засновників був затверджений статут громадської організації і 14 серпня 2015 року наказом № 26/2 Івано-Франківського міського управління юстиції Івано-Франківської області зареєстрована громадська організація „Міжнародна федерація військового хортингу“ (PUBLIC ORGANIZATION „INTERNATIONAL MILITARY HORTING FEDERATION“) (ідентифікаційний код юридичної особи: 39952309, свідоцтво № 1441736).

Органами управління організації є Загальні збори і Правління, а президентом Міжнародної федерації військового хортингу був обраний діючий військовослужбовець Збройних Сил України Олексій Миколайович Шило. Основна мета громадської організації „МФВХ“: забезпечення розвитку та популяризації військового хортингу, соціальної справедливості, пріоритету загальнолюдських цінностей; військово-патріотичне виховання, спільна реалізація та захист прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних й інших інтересів своїх членів.

Одночасно з Міжнародною федерацією була зареєстрована Громадська організація „Федерація військового хортингу України“ (свідоцтво № 1441698 від 14 серпня 2015 року).

Правила змагань із військового хортингу та методика їх проведення.

Змагальна програма військового хортингу складається з семи етапів:

1. Воєнізований марш-кидок.
2. Стрільба з вогнепальної зброї.
3. Метання гранати.
4. Тактична військова медицина.
5. Розбирання та збирання вогнепальної зброї.
6. Військовий показовий виступ.
7. Рукопашна сутичка (двобій за правилами спортивного хортингу).

Команда з військового хортингу налічує десять осіб (військове відділення).

Змагання проводяться на військовому полігоні два дні: *перший день* – перші п'ять етапів; *другий день* – шостий та сьомий етапи.

Характеристика етапів змагань і орієнтовний розклад.

Етап № 1. Воєнізований марш-кидок.

Для хортингістів кадетського віку 14–15 років – дистанція 2 км.

Для учасників юніорського віку 16–17 років – дистанція 3 км.

Для учасників від 18 років – дистанція 5 км.

Старт о 9:00. На проведення етапу змагання відводиться 1 година.

Результат у хвилинах і секундах враховують за останнім учасником команди.

Етап № 2. Стрільба з вогнепальної зброї.

Стрільба триває з 10:00 до 12:00 й проводиться з пневматичної гвинтівки та пневматичного пістолета. Стрільба з *пневматичної гвинтівки* виконується з трьох позицій: стоячи; з коліна; лежачи. Стрільба відбувається у три мішені, що розміщені на відстані 8, 15, 25 м. Стрільба з *пневматичного пістолета* виконують з позиції стоячи та в мішень, що розміщена на відстані 8 м.

Результати стрільби враховуються відповідно до правил змагань зі стрілкового спорту.

Етап № 3. Метання гранати.

Метання гранати триває з 12:00 до 14:00 і проводиться не на дальність, а на влучність. Вага гранати: для хортингістів кадетського віку 14–15 років – 300 г; для учасників юніорського віку 16–17 років – 500 г; для учасників від 18 років – 700 г.

Учасник виконує три кидки гранати по цілях (умовному окопу), розташованих на дистанції: для хортингістів кадетського віку 14–15 років – 15, 20, 25 м; для учасників юніорського віку та учасників від 18 років – 20, 25, 30 м. Ціль позначають таким чином: центральний щит діаметром 1 м, навколо щита – радіус 1 м. Разом – 3 м.

Результат: влучення в щит (окоп 1 м) – 10 балів; влучення в радіус (вразлива частина біля окопу 3 м) – 5 балів; не влучення в радіус (окоп і вразливу частину) – 0 балів.

Етап № 4. Тактична військова медицина.

Змагання з тактичної медицини починається після обіду в 15:00 та триває дві години, тобто до 17:00.

Команда-учасник поділяється на дві частини – по 5 осіб. Після команди „старт“ чотири особи мають вдягнути противогази та пробігти 100 м з медичними (загальновійськовими) носилками до 5-го („пораненого“) учасника, накласти йому жгут на ліву ногу (стегно або гомілку, за завданням), потім покласти „пораненого“ на носилки та повернутися до місця старту. Поранений учасник вагою: для кадетів – 50 кг; для юніорів – 60 кг; для учасників від 18 років – 70 кг. Під час транспортування „пораненому“ заборонено триматися за носилки. Руки в нього розміщені схресно на животі. Як „пораненого“ можна використати манекен відповідної ваги.

Результат команди зазначають у хвилинах і секундах, за які був проведений повний рятувальний цикл від старту до фінішу. Сумується час обох п'ятирок однієї команди.

Етап № 5. Розбирання та збирання вогнепальної зброї.

Змагання цього етапу є останніми у першому дні та починаються о 17:00, а закінчуються о 19:00.

Розбирання та збирання вогнепальної зброї відбувається з трьох видів зброї: автомат Калашникова – АКС-74, кулемет Калашникова, пістолет Макарова.

Для проведення змагання ставиться три столи, на яких розташовані три зазначених види вогнепальної зброї (макети). По-командно (по три особи) учасники розбирають і збирають зброю на час, у послідовності, яка встановлена у Збройних Силах України. Загальний результат команди складається з суми хвилин і секунд, за які були виконані зазначені вправи.

Перемагає в етапі команда, яка має найменший сумований час. На цьому перший день змагань із військового хортингу закінчується.

Етап № 6. Військовий показовий виступ.

Змагання з військового показового виступу розпочинають другий день. Початок етапу змагань о 9:00, а завершення о 17:00.

Відведений час на один показовий виступ: для кадетів 14–15 років – до 5 хв.; для юніорів 16–17 років – до 7 хв.; для учасників від 18 років – до 10 хв.

Показовий виступ виконує команда в повному складі один раз. Послідовність виступів регламентується попереднім жеребкуванням. Основними цінностями в показовому виступі є: техніка ударів і блоків руками та ногами; техніка кидків, задушливих і больових прийомів у стійці і в партері; техніка володіння холодною імітаційною зброєю та вогнепальною не бойовою зброєю; техніка самозахисту (в тому числі за допомогою

елементів одягу та предметів побуту); володіння тактикою ведення рукопашної сутички; володіння додатковими якостями бійця військового хортингу (акробатика, сконцентрованість, координація); командний дух.

За допущені помилки під час виконання судді знімають певну кількість балів у залежності від значущості помилки. Суму знятих судьями балів віднімають від максимальної оцінки, залежно від рівня виконання (легкий, середній, високий). При цьому однотипні помилки судді фіксують лише один раз, навіть за умови їх неодноразового повторення під час виступу.

Після закінчення змагань цього етапу учасники готуються до двобоїв.

Етап № 7. Рукопашна сутичка.

Двобої етапу „Рукопашна сутичка“ проводяться відповідно до встановлених міжнародних правил змагань зі спортивного хортингу.

У складі команди має бути по одному учаснику в кожній ваговій категорії (дев'ять категорій) та один учасник, який виступає в абсолютній ваговій категорії – разом десять учасників у десяти двобоях. Команда, яка перемогла іншу команду, проходить у наступне коло змагань. Команда, яка прогала – вибуває. У змаганні цього етапу визначаються та йдуть у загальний залік: одне перше місце; одне друге місце; два треті місця (учасники напівфіналів); два четверті місця (учасники чвертьфіналів).

Другий день змагання з військового хортингу закінчується орієнтовно о 17:00, але загальний час проведення залежить від кількості учасників змагань, якості проведення двобоїв, організації суддівства тощо.

Основні принципи методики навчання.

Навчати учнів прийомів військового хортингу потрібно на всіх видах зброї (рушницях, карабінах, автоматах, ножах тощо), наявних на озброєнні підрозділів Збройних Сил України. Для вдосконалення фізичних якостей бійців у виконанні прийомів рукопашної сутички, розвитку в них потрібних у рукопашному бою якостей слід застосовувати дерев'яні рушниці або палиці з м'якими наконечниками.

Навчання технічним прийомів і способів рукопашного бою в діючій армії слід проводити на спеціальних заняттях за рахунок годин, відведених на фізичну підготовку. Подальше тренування бійця потрібно проводити на заняттях із тактичної підготовки під час вирішення конкретних тактичних завдань.

Головні елементи методики навчання технічних прийомів військового хортингу: зразковий показ прийому з коротким поясненням його призначення та техніки виконання у двобої; вивчення прийому спочатку загалом (виконати 3–5 разів); відпрацювання потрібних прийомів за елементами та усунення грубих помилок; тренування бійця в цілісному виконанні прийому (деталі прийому відпрацьовуються поступово, під час тренування).

У початковий період підготовки учнів основою методики занять є: групове вивчення; самостійне тренування (одиначне або парне) учнів у виконанні прийомів (водночас керівник почергово перевіряє кожного учня).

Одне з завдань вивчення прийомів рукопашної сутички та тренування бійця – розвиток і вдосконалення в нього вольових і фізичних якостей. Це досягається шляхом багаторазового повторення прийомів (за короткими командами, знаками, сигналами), насичення заняття елементами раптовості, несподіваності, додавання до тренувань коротких за часом, але часто повторюваних дій, що вимагають швидкості та великого напруження, чергування на заняттях різних прийомів і дій: ходьби, бігу, стрибків, метання гранат, лазіння тощо. Насамперед доцільно вивчати наступальні прийоми та дії військового хортингу, а потім пов'язані з ними захисні дії.

Після того як прийом засвоєний учнем, потрібно тренувати його у виконанні цього прийому в різних умовах і в поєднанні з раніше вивченими прийомами. У комплексному тренуванні слід чергувати виконання різних способів дій, наприклад: дії, що вимагають швидкості, – з діями, що привчають до обережності та точності; дії, що розвивають силу та витривалість, – зі спокійними та малорухомими; стрімкі дії з вигуками та криками – з діями прихованими, безшумними.

У військовому хортингу в початковий період підготовки потрібно тренувати учнів у діях, що вимагають не тривалого, але сильного напруження. Потім, коли вони отримують необхідну підготовку, вводити короткі граничні та тривалі великі напруження.

Таким чином виробляється різнобічна спеціальна військова витривалість.

Домагаючись, щоб бійці діяли тактично грамотно та обдумано, необхідно ускладнювати ситуації та завдання, наближати їх до бойових умов. З цією метою на заняттях від учнів доцільно вимагати: пересування та подолання перешкод усіма способами відповідно до ситуації на місцевості (стрілко, ведучи вогонь на ходу, а також таємно та безшумно); знищення противника насамперед вогнем (навскидку, в упор), гранатою та холодною зброєю.

Навчальна ситуація багато в чому поживається, якщо учні, які виконують роль противника, діють активно, майстерно, вміло керують манекенами, користуються указками, тренувальними палицями, несподівано з'являються, нападають і стрімко зникають з поля бою.

Організація та проведення занять.

Досвід бойової підготовки багатьох підрозділів Федерації військового хортингу України демонструє, що навчання бійця військового хортингу доцільно проводити в формі двогодинного навчально-тренувального уроку не рідше двох разів на тиждень.

Урок фахівці проводять у такому порядку:

1. *Вступна частина (10–20 хв.)*. Пояснення мети заняття. Прибуття до місця занять із вирішенням коротких завдань: пересування різними способами, подолання перешкод, дії за несподіваними командами та сигналами.

2. *Основна частина (50–70 хв.)*. Вивчення нових (чергових) прийомів військового хортингу та тренування в виконанні їх у різних умовах і в різних поєднаннях (способів пересування, подолання перешкод, метання гранат, прийомів бою автоматом (карабіном, гвинтівкою); робота прикладом зброї; стрільба в упор (навчальними патронами); прийоми двобою на автоматах або палицях із м'яким наконечником; прийоми двобою ножем, підручними засобами і без зброї).

Відзначимо, що в основній частині заняття корисніше вивчати невелику кількість нових прийомів і способів (2–3), удосконалюючи вже засвоєні раніше.

3. *Заклучна частина (10–30 хв.)*. Пересування, подолання перешкод, ведення вогню (навчальними патронами), метання гранат, кидок в атаку та ураження противника багнетом (прикладом, ножем однієї або декількох груп манекенів, парні та групові бої на рушницях із м'якими наконечниками (короткі епізоди бою), ходьба, повороти.

Комплексне тренування учнів у виконанні прийомів і дій у різній обстановці, на різноманітній місцевості (для розвитку військово-прикладної витривалості, швидкості дій та інших, потрібних у бою якостей). Заняття з підготовки до рукопашної сутички можуть бути організовані одночасні, змінні та змішані.

На *одночасних заняттях* із військового хортингу всі бійці підрозділу (взводу, відділення) поодиночці, парами або групами займаються тільки одним розділом підготовки до рукопашної сутички. Ця форма занять найбільш зручна в початковому періоді навчання.

На *змінних заняттях* із військового хортингу бійці одного підрозділу вивчають різні розділи підготовки до рукопашної сутички.

Приклади проведення таких занять із військового хортингу: перше відділення (група) вивчає прийоми бою на автоматах; друге відділення (група) – прийоми бою з ножем; третє відділення (група) – подолання перешкод; четверте відділення (група) – прийоми бою на автоматах із м'якими наконечниками.

Через 15–20 хв. (час визначає інструктор) відділення (групи) міняються місцями та починають вивчати інші прийоми. Наприкінці таких занять проводиться загальне комплексне тренування.

Описаний метод найбільше використовується в тренуванні вже підготовлених бійців військового хортингу. Його застосовують переважно в основній частині заняття.

Змішані заняття – це такі заняття, на яких одну частину часу учні вивчають один розділ військового хортингу, а іншу – різні розділи (зі зміною груп). Наприкінці змішаних занять також проводиться комплексне тренування.

Кожне з перелічених занять повинно проводитися за заздалегідь складеним планом, в якому зазначені: мета заняття, прийоми, що підлягають вивченню, орієнтовний час, форма одягу та необхідний інвентар. Інструктор із військового хортингу напередодні заняття ознайомлює командирів відділень (або старших груп) із планом, інструктує їх, перевіряє обладнання місця для занять, інвентар і навчальну зброю.

Основним у тренуванні є: вироблення витривалості, рухливості та автоматизму у виконанні прийомів атаки й захисних дій. Для проведення занять рекомендовано виготовити своїми силами необхідну кількість опудал, манекенів, тренувальних палиць, дерев'яних ножів, макетів зброї та гранат, а також різні варіанти простих природних перешкод і спеціальну воєнізовану смугу перешкод.

Таким чином, основна мета навчання військового хортингу – підготувати сміливого, спритного, рішучого та ініціативного бійця, який вміє знайти правильне рішення в найважчій бойовій ситуації, досконало володіє прийомами єдиноборства з противником, пересування з подоланням перешкод, стрільби з різних видів зброї та влучного метання гранати. Загальний робочий план програми військового хортингу складається з чотирьох розділів: „Прийоми бою автоматом“, „Способи пересування та подолання перешкод“, „Способи метання ручних гранат“, „Прийоми ведення двоюбою неозброєного з озброєним противником“. Заняття з військового хортингу в навчальних закладах проводять тренери, вчителі з фізичної культури та захисту Вітчизни, а в діючих військових частинах – підготовлені інструктори з військового хортингу, командири взводів і відділень.

Перспективи подальших розвідок. Проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів військового хортингу, який втілює силу духу, волю до перемоги, вдосконалення особистості. Передбачається апробація військового хортингу на прикладі допризовної підготовки (на базі навчально-виховного комплексу м. Бровари), в якій будуть залучені професійні інструктори та викладачі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Електронний фонд бази даних Української Національної Федерації Хортингу. Федерація твоєї Батьківщини [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://horting.org.ua/node/41556>.

REFERENCES

1. *Elektronnyi fond bazy danykh Ukrainskoi Natsionalnoi Federatsii Khortynhu. Federatsiia tvoiei Batkivshchyny* [Official website of the Ukrainian National Federation Horting. Federation is your homeland]. Retrieved from <http://horting.org.ua/node/41556>.

Олексій Шило, Ігор Майборода.

Військово-патріотичне виховання молоді та військовослужбовців Збройних Сил України засобами військового хортингу.

У статті „Військово-патріотичне виховання молоді та військовослужбовців Збройних Сил України засобами військового хортингу“ описано історію виникнення військового хортингу в Україні та в світі, як ефективної підготовки й самопідготовки майбутніх і діючих військовослужбовців Збройних Сил України. Звернено увагу, що одночасно з реєстрацією громадської організації „Міжнародна федерація військового хортингу“ (PUBLIC ORGANIZATION „INTERNATIONAL MILITARY HORTING FEDERATION“) була зареєстрована громадська організація „Федерація військового хортингу України“. Описано: змагальну програму військового хортингу, яка складається з семи етапів (воєнізований марш-кидок, стрільба з вогнепальної зброї, метання гранати, тактична військова медицина, розбирання та збирання вогнепальної зброї, військовий показовий виступ, рукопашна сутичка (двобій за правилами спортивного хортингу); характеристику семи етапів (воєнізований марш-кидок, стрільба з вогнепальної зброї, метання гранати, тактична військова медицина, розбирання та збирання вогнепальної зброї, військовий показовий виступ, рукопашна сутичка) змагань і орієнтовний їх розклад; основні принципи методики навчання; організація та проведення занять.

Ключові слова: військово-патріотичне виховання, учнівська молодь, військовослужбовці, Збройні Сили України, військовий хортинг, історична довідка, підготовка, самопідготовка, громадська організація „Міжнародна федерація військового хортингу“, змагальна програма, етапи змагань, методика навчання.

Oleksiy Shiloh, Igor Mayboroda.

Brovary military recruitment office (Grushevskogo str., bld 2, Kiev region, Brovary, Ukraine).

Military-patriotic education of youth and soldiers of the Ukrainian Armed Forces by means of Horting.

The article „Military-patriotic education of youth and soldiers of the Ukrainian Armed Forces by means of Horting“ describes the history of development of Military Horting in Ukraine and abroad as an effective training program for self-improvement for future members of the Armed Forces of Ukraine. The author pays his attention to a concurrent registration of two Non-governmental organisations „International Federation of Military Horting“ and „Ukrainian Federation of Military Horting“ (PUBLIC ORGANIZATION „INTERNATIONAL MILITARY HORTING FEDERATION“). The article provides an overview of the training program for competitions of Military Horting consisting of seven levels (military march, shooting of fire-arms, grenade throwing, tactical combat casualty care, disassembling and assembling of weapon, military demonstration performance, close fight (the fight is carried out in accordance with the rules of sport Horting). The seven levels of the competition should be accurately analysed and considered. The article provides the basic principles of teaching methods and the description of necessary means for organization and conduction of the trainings.

Key words: military-patriotic education, students, soldiers, the Armed Forces of Ukraine, military Horting, historical information, training, self-improvement, NGO „International Federation of Military Horting“, program of competition, competition levels, teaching methods.

Алексей Шило, Игорь Майборода.

Военно-патриотическое воспитание молодежи и военнослужащих Вооруженных Сил Украины средствами военного хортинга.

В статье „Военно-патриотическое воспитание молодежи и военнослужащих Вооруженных Сил Украины средствами военного хортинга“ описана история возникновения военного хортинга в Украине и в мире, как эффективной подготовки и самоподготовки будущих и действующих военнослужащих Вооруженных Сил Украины. Обращено внимание, что одновременно с регистрацией общественной организации „Международная федерация военного хортинга“ (PUBLIC ORGANIZATION „INTERNATIONAL MILITARY HORTING FEDERATION“) была зарегистрирована общественная организация „Федерация военного хортинга Украины“. Описаны: соревновательную программу военного хортинга, которая состоит из семи этапов (военизированный марш-бросок, стрельба из огнестрельного оружия, метание гранаты, тактическая военная медицина, разборка и сборка огнестрельного оружия, военный показательное выступление, рукопашная схватка (поединок по правилам спортивного хортинга) характеристику семи этапов (военизированный марш-бросок, стрельба из огнестрельного оружия, метание гранаты, тактическая военная медицина, разборка и сборка огнестрельного оружия, военный показательное выступление, рукопашная схватка) соревнований и ориентировочный их расписание основные принципы методики обучения, организация и проведение занятий.

Ключевые слова: военно-патриотическое воспитание, учащаяся молодежь, военнослужащие, Вооруженные Силы Украины, военный хортинг, историческая справка, подготовка, самоподготовка, общественная организация „Международная федерация военного хортинга“, соревновательная программа, этапы соревнований, методика обучения.